

кули. Наоколо беше всичко изпжлнено от тях. Почнах да ги чета, но спрях. Татко каза, че са повече от 20,000. Вжв всяка кула има и кладенец, из който се добива нефт. Наоколо всички трапища и канали са изпжлнени с черен и мазен нефт. Вжв вжздуха дим, мжрсотия. На всяка крачка здания: ковачници, работилници, фабрики; навред трясжк на машини, железа, свирки и викове на хиляди хора. И всичко това почерняло: тржби, хора, здания, машини. Сжщински ад! Влязохме в една кула. Нефтжт извираше като водоскок, опржскваше стените на кулата, падаше на джното и оттам, чрез малжк ручей, се изтичаше в една яма.

В друга кула видехме, как пробиват земята, за да почне да извира нефт. Голям железен свредел, около 200 килограма, се издига и спуща в земята и я разравя. Изровената земя се изхвжрля настрана. В образуваната дупка се туря тржба, после втора, трета, докато се стигне до нефта. Когато в образувания така кладенец се покаже нефт, изчерпват го с други машини. Понякога няма нужда от машини; той сам извира и изскача нагоре. Отначало излиза кал, пясжк, чува се подземно бучене; най-после, с голям шум почва да излиза нефт. Тук е потребна голяма предпазливост: работниците прибират всичко и бягат, защото нефтжт излиза сжс страшна сила и всичко близко става на прах.

Случва се да се запали такжв водоскок. Цял огнен стжлб се издига до небето. Запалват се и околните кули и загубите стават огромни. Затова е забранено да се пали огжн. Осветлението е електрическо.

Оттук нефта отива чрез тржби в черното градче. Там са фабриките за пречистването на нефта. След джлга работа, нефта се пречиства и се добива газ, бензин, парафин, вазелин. Остатжците от него се употребяват за отопление на параходи, фабрики и пр. От фабриките чистата газ по особени тржби се налива в особени вагони — цистерни, а оттам по железницата се разнася по целия свят.

Всеки ден милиони литри газ, бензин и пр., се товарят и разпращат за продан.

Пр. А. Христов